E TIMPUL SĂ URNIM DIN LOC „CĂRUȚA" VOLEIULUI NOSTRU FEMININ!

Supărătoare e situația în voleiul nostru feminin care, în afara satisfacției cîtorva succese internaționale – frumoase, desigur, dar în ultima vreme tot mai rar și mai greu obținute – ne prilejuiește prea puține constatări pozitive atunci cînd este vorba despre competițiile interne, ale senioarelor sau ale junioarelor.

Stagnare calitativă, dezechilibru valoric, puține elemente de perspectivă... În schimb, puzderie de jucătoare cu valoare submediocră, fie vîrstnice și plafonate, fie tinere, dar de asemenea lipsite de orizont în acest sport, neînzestrate cu calitățile impuse de cerințele actuale ale voleiului. O mulțime de... pitice, și la „A" și la „B", care „trăiesc" doar în linia de fund, iar în linia întîi sînt inexistente, atît în atac, cît și la blocaj. Multe dintre ele, chiar prin săritură cu elan abia ajung cu mîinile la nivelul benzii de sus a fileului! Să le enumerăm? Sînt aproximativ 100 de jucătoare, cu care se cheltuiesc inutil sume mari de bani! Nemulțumitoare e, din mai toate punctele de vedere, factura campionatului nostru republican și extrem de slabă categoria B. Actualul stadiu valoric al activității interne e departe de a garanta o redresare bruscă. Este însă timpul să urnim din loc „căruța" voleiului feminin! De bună seamă, se impun a fi luate măsuri energice. Pentru a le sugera, vorbind și despre cauze, să dăm cuvîntul celor invitați în cadrul anchetei noastre, reproducîndu-vă esența răspunsurilor lor.

Goană după rezultate imediate, lipsă de răbdare

GH. CONSTANTINESCU, antrenorul echipei campioane, Dinamo București, membru al colegiului central de antrenori: „Selecția și instruirea lasă încă mult de dorit în școli. În selecție primează — în genere — îndemînarea, nu înălțimea și calitățile fizice. Volumul de muncă e mic, și uneori foarte mic, la majoritatea echipelor din categoria A. Din 10 (excepție fac Dinamo și Farul) 8 echipe au antrenori doar cu jumătate de normă, ceea ce în multe cazuri influențează negativ conținutul, volumul și intensitatea antrenamentelor. O altă cauză a regresului o constituie goana după rezultate imediate, lipsa de răbdare în pregătirea elementelor de perspectivă. Fiecare competiție este considerată de maximă importanță, nelucrîndu-se în perspectivă, neasigurîndu-se echipelor țării și celor de club un calendar internațional adecvat: cel al voleiului nostru feminin a fost în ultimii 10 ani în proporție de cel mult 35 la sută față de acela al voleiului masculin... O parte din măsurile de redresare reies clar după părerea mea din cele de mai sus".

În „A"–prea puține jucătoare, prea puține jocuri

C. MUȘAT (Constanța), președintele comisiei regionale de volei Dobrogea, arbitru internațional: *„La întrecerile din prima categorie participă un număr prea mic de jucătoare. Sînt dese cazurile, mai ales în provincie, cînd aceeași echipă ia parte și la campionatul republican școlar, și la acela al școlilor sportive, și la campionatul de junioare, iar unele dintre voleibalistele acestei echipe activează și în formația locală fruntașă de senioare. Socotesc că echipele din categoria A ar putea fi obligate să se prezinte la jocuri cu două formații, alcătuite fiecare, de exemplu, din cîte 9 jucătoare, care să susțină, cel puțin acasă, meciuri în același program, partide ale căror rezultate să conteze împreună în clasament".*

Împotriva polarizării valorilor la cîteva echipe

Prof. SONIA COLCERIU, maestră a sportului, antrenoare a grupelor de copile și junioare la Rapid București: „Grija pentru creșterea schimbului de mîine e în continuă scădere. Numeroși antrenori (mulți din provincie, din cauză că echipele bucureștene, Dinamo și Rapid, adună jucătoarele de perspectivă sau gata formate de la celelalte echipe din țară, pe care le descompletează) nu se mai preocupă de perspectivă. Mă declar împotriva monopolizării valorilor de către cîteva echipe; ea dăunează întrecerii republicane".

Fiindcă e cazul – stimulare prin... constrîngere!

Dr. M. ALBUȚ, arbitru internațional, membru în colegiul central de arbitri din F. R. Volei, sugerează: „1. Stabilirea unor criterii precise de selecționare pentru specificul voleiului feminin; 2. Intensificarea activității în unele orașe rămase în urmă pe plan voleibalistic, prin crearea de centre cu antrenori și instructori numiți de federație, îndrumarea și controlul acestora fiind asigurate de către antrenorul federal; 3. Revizuirea actualului regulament de transferări, prin reducerea lor la maximum; 4. Completarea actualului regulament de desfășurare a competițiilor interne, cu obligativitatea ca fiecare echipă să aibă în teren cel puțin 4 jucătoare de talie corespunzătoare cerințelor voleiului pe plan mondial și obligativitatea ca toate echipele din categoriile A și B să aibă înscrise pe foaia de arbitraj 12 jucătoare, pe care să le și folosească în decursul tuturor meciurilor!"

Perioade lungi de inactivitate

Prof. GH. BODESCU, antrenorul echipei C.S.M. Sibiu, antrenor al lotului republican de tineret: **„Munca profesorilor din școlile sportive să fie apreciată și răsplătită după numărul elementelor selecționate, formate și furnizate echipelor din categoriile A și B, loturilor republicane și abia apoi după rezultatele obținute cu echipele de școlari antrenate de ei... Sînt prea puține competițiile pentru junioare. Ar fi foarte utilă organizarea, de pildă, a unei „Cupe de iarnă", a unei „Cupe F.R.V.", a unei întreceri pentru reprezentativele de regiuni... În ceea ce privește echipele primelor categorii: activitatea lor competițională e de asemenea insuficientă, iar pauza dintre sfîrșitul unei ediții a campionatului (aprilie-mai) și începerea următoarei (octombrie-noiembrie) este inadmisibil de mare. Propun organizarea unei întreceri care să umple golul actual, iar pentru cîștigătoarea acesteia — să se perfecteze un turneu peste hotare".**

Mai multă muncă, mai multă pasiune și exigență!

Prof. DOINA IVĂNESCU, maestră emerită a sportului, căpitana echipei Dinamo București, antrenoare la junioare: *„Cu numai 2—3 antrenamente pe săptămînă (Universitatea Cluj, Universitatea Craiova etc.), fără o muncă pasionată din partea jucătoarelor nu se poate progresa. Relativ la îndrumarea și controlul desfășurării procesului instructiv-educativ, pot număra pe degete vizitele făcute cu acest scop de reprezentanții federației la antrenamentele echipei Dinamo: doar în preajma participării noastre la o confruntare internațională..."*

N. ROIBESCU, antrenorul echipei Penicilina Iași: *„Consider că una din cauzele principale ale regresului voleiului nostru feminin stă în faptul că majoritatea antrenorilor nu merg cu exigența pînă la capăt, manifestă toleranță față de sportivele care se sustrag de la o pregătire conștiincioasă, interesele echipelor fiind adesea subordonate ambițiilor personale, toanelor unora dintre jucătoare..."*

Alte cîteva idei...

Prof ȘT. STROE, antrenorul echipei I.C.F. București, antrenor al lotului republican de senioare, membru în biroul federal și în colegiul central al antrenorilor, propune: *„Unificarea pregătirii sub raportul concepției tactice la echipele din categoriile A și B, la fel cu aceea a loturilor reprezentative... Organizarea unui campionat republican școlar, cu un sistem similar întrecerii din categoria A... Asigurarea unui calendar competițional mai bogat pentru echipele reprezentative"*

Prof. EUG. SCARLAT, antrenorul echipei C. P. București, antrenor al lotului republican de senioare, membru în colegiul central al antrenorilor: *„Echipele din categoria A să fie nu 10, ci 12 și să susțină fiecare cîte două jocuri într-o etapă (tur și retur), punctele acumulate adiționîndu-se în clasament... Antrenamente zilnice obligatorii pentru echipele din „A"... Jucătoarelor vechi, de exemplu, peste 27 de ani, să nu li se mai aprobe transferul!"*

Prof. RODICA ȘICLOVAN, antrenoarea echipei Viitorul București, membră a colegiului central al antrenorilor: *„Antrenorii cu o normă întreagă să se ocupe, în cadrul celor 20 de ore practice pe săptămînă, și de o grupă de junioare. Nu-i văd... scutiți de aceasta nici pe antrenorii cu o jumătate de normă, care însumează acum, săptăminal, în cele 2—3 antrenamente plus meciul, aproximativ 8 ore de muncă!?! F. R. Volei nu va exagera de loc cerînd fiecărui antrenor de categoria I, a II-a și a III-a să dea loturilor reprezentative măcar o jucătoare la 3 ani!... Propun, în aceeași ordine de idei, organizarea mai multor competiții pentru fetițe (10—12 ani), junioare mici (12—14 ani) și junioare mari (14—18 ani), pe terenuri mai mici și la filee mai joase, în funcție de vîrstă".*

Din cuvîntul prof. Aurel Dobincă, secretar general al F. R. V.

Prof. AUREL DOBINCĂ, secretar general al F. R. Volei: **„Selecției necorespunzătoare, în urma căreia avem sumedenie de jucătoare cu talie sub 170 cm, ajungînd chiar pînă la 155 cm (Sabina Deceanu — Corvinul Deva), 153 cm și 152 cm (Elena Gherasim, Maria Ionescu — Științe economice București), i se adaugă pregătirea superficială pe care foarte mulți antrenori, majoritatea cu jumătate de normă, o conduc fără pasiune, din rutină. Pentru mai toți antrenorii, depistarea elementelor cu posibilități reale de progres, selecția și individualizarea pregătirii rămîn exclusiv de domeniul teoriei. Schimbarea atitudinii față de muncă, a concepției în această privință va trebui să stea la baza măsurilor de redresare a voleiului feminin românesc, pe care le vom lua completîndu-ne ideile prin analizarea cu toată grija a sugestiilor date de „masa rotundă" organizată de „Sportul popular". În orice caz, deocamdată vom trece la sancționarea acelor secții de volei și antrenori care n-au respectat recomandarea făcută de federație de a scoate din echipele lor voleibalistele care nu corespund normelor stabilite, valoric, ca vîrstă sau ca înălțime. Așa sînt: Fevronia Vasile, Paula Costea, Florina Popovici (Farul Constanța), Maria Botezan (Univ. Cluj), Steliana Amărășteanu (Univ. Craiova), Livia Fleșeriu, Erna Stoica, (Drapelul roșu Sibiu) și multe, multe altele".**

...și concluziile noastre

Iată, în pagina aceasta, o seamă de idei demne de a fi studiate de către federația de specialitate. Considerăm ca judicioase majoritatea sugestiilor de mai sus. Cu unele adaosuri pe care socotim necesar a le face, precizăm și punctul nostru de vedere.

Mai întîi, relativ la sistemul competițional și la... răbdare. Sîntem și noi adepții răbdării; credem, însă, că e normal să o avem doar cu elementele de reală perspectivă, care merită, într-adevăr, așteptarea și capitalul investit. Dar numărul lor, îndeosebi în cele 20 de echipe din „B", e extrem de mic. Menținerea în voleiul nostru feminin a unei întreceri — la această categorie — desfășurată geografic și calendaristic aidoma celei din „A" ne apare nepotrivită. Cheltuielile făcute pentru numeroasele deplasări dintr-un colț într-altul al țării (Galați — Timișoara, Arad — București, București — Timișoara, Pitești — Iași, Iași — Timișoara etc.) nu sînt nici pe departe justificate de valoarea inferioară a mai tuturor echipelor în cauză. Numai pentru deplasările efectuate în afara orașelor proprii de către cele 30 de echipe din categoriile A și B în vederea meciurilor oficiale susținute de ele, voleiul nostru feminin consumă, de-a lungul turului și al returului, cam un milion de lei; în medie, formațiile de „A" — 300 000, cele din seria I a categoriei B — 400 000, cele din seria a II-a — 300 000 lei. Repetăm, dacă valoarea echipelor, a jocurilor ne-ar îngădui nădejdile, cheltuiala se înțelege că ar merita să fie făcută; așa însă, ea apare ca enormă; sînt bani grei, risipiți, în definitiv, în sumedenie de cazuri, pentru adevărate plimbări. Rostul în continuare al categoriei B îl vedem, nici vorbă, dar într-o organizare infinit mai economică, nu cu două serii și-n sistemul campionatului republican de azi, derulat duminică de duminică pe-ntreaga arie a țării, ci cu echipele studențești activînd alături de celelalte, pe grupe care să angreneze un număr mai mic de 4 formații și exclusiv din regiuni limitrofe. De altfel, apreciem că și în categoria A ar trebui apelat la un alt sistem competițional. Cel actual, pe de o parte este prea costisitor în raport cu marele decalaj dintre capacitățile tehnico-tactice existent între multe echipe și cu interesul scăzut pe care-l prezintă astfel marea majoritate a meciurilor, întrecerea în general. Iar pe de altă parte, mai cu seamă, nu oferă în suficientă măsură condițiile de pregătire, de rodare a jucătoarelor noastre fruntașe în vederea marilor competiții internaționale, care se desfășoară sistem turneu. Ne gîndim la o nouă formulă de campionat republican feminin, care să prevadă: participarea unui număr sporit de echipe prin adăugarea celor mai de perspectivă 6 formații din seriile I și II de la „B"; împărțirea celor 16 echipe în patru grupe alcătuite după criteriul echilibrului valoric și acela geografic; inițial, întreceri pe grupe, încheiate, și turul și returul, cu turnee de trei zile; două turnee finale, cu participarea a cîte 8 echipe, primele 2 și, respectiv, ultimele două din fiecare grupă...

Starea de lucruri, sub atîtea aspecte nemulțumitoare în voleiul nostru feminin, obligă la acte de curaj care, întreprinse azi, mai pot asigura redresarea și progresul de mîine. Saltul de calitate dorit nu va fi cu putință fără o muncă mult mai susținută decît pînă acum și nici fără măsuri radicale. Așteptăm ca F. R. Volei să le ia!

CONSTANTIN FAUR

MÎINE, LA FLOREASCA: Vor reedita voleibaliștii de la Steaua victoria asupra echipei Rapid?

Penultima etapă a returului campionatului de volei programează jocuri importante în cadrul categoriilor A (masculin) și B (masculin și feminin).

Reține în mod deosebit atenția meciul dintre formațiile bucureștene de categoria A **Steaua** și **Rapid.** În tur, victoria a revenit formației Steaua. A fost o partidă foarte echilibrată, în care victoria a surîs pe rînd celor două protagoniste.

Avînd în vedere valoarea ambelor echipe, cît și poziția lor în clasament (locul 1 — Steaua și locul 3 — Rapid), sperăm să vizionăm o partidă de înalt nivel tehnic și un frumos spectacol voleibalistic.

Spunem acest lucru pentru că ele sînt recomandate și de victoriile obținute în etapa trecută: Steaua în fața Politehnicii Galați, la ea acasă, și Rapid asupra formației Dinamo București.

Intîlnirea va avea loc duminică în sala Floreasca, la ora 19.

De altfel, în categoria A masculin, în partea de sus a clasamentului se dă o luptă foarte strînsă între primele patru clasate:

1.	Steaua	20	19	1	57:16	39
2.	Rapid	20	17	3	54:16	37
3.	Polit. Galați	18	16	2	52:16	34
4.	Dinamo	18	15	3	50:16	33

Tot în categoria A masculin merită a fi subliniate jocurile: Tractorul Brașov — Dinamo București, Progresul Brăila — Alumina Oradea și Politehnica Timișoara — Politehnica Galați.

Intîlnirile mai interesante din categoria B sînt: Progresul I.R.A. Suceava — Electroputere Craiova, A.S.A. Sibiu — C.S.M. Cluj, Politehnica Cluj — I.C.F. București (m) și Sănătatea Tîrgoviște — Progresul București, Drapelul roșu Sibiu — Liceul „N. Bălcescu" Cluj, Politehnica Brașov — Medicina București, Pedagogic Pitești — Medicina Tg. Mureș (f).

La fileu